

אינן סוף. ומאותה הנקדה כל האותיות התפשטו.

אחר כך אלו הנקדות מסתתרות בתוך הסתר, ונוטלים אותם בכל המסעות. מאין סוף יוצא הניצוץ הקשה לעטר את הכל, להנהיג את הים הגדול שלא יצא משעורו החוצה. זהו שכתוב (איוב לח) עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליף. פ"ה השעור של המאור פ' שמונים מסעות מתוך ראשית העגול בתוך העמק. כ' עגול, העמק שנכנס פנימה לאותו העגול, ו' בדיוקן של הכ"ו הזה, והפ' הזה עגול ועמק. רבוע בתוך חמשים מסעות, ה' רבוע תוך מדידה ו', בדיוקן שנכנס בעגול, אותו הדיוקן ממש נכנס ברבוע. הניצוץ הקשה מתפשט בכל אותם הקשרים וסימניהם חו"ל. ח' למעלה, ו' באמצע, ל' בכלם. כשהמאור מתפשט, כל אחד ואחד עושה תחום לשבר גלי הים. (לצד צפון) מתחילים הגלים ועולים הפעמים. יוצאת ח' הקשר בסודו ומכה אותם ורושם במדידה, וחוזרים הגלים.

לצד מזרח מתחילים הגלים ורוגזים ועולים ורושמים, ויוצא סוד הקשר ו' בכל אותם רשומים, ומכה אותם, רושם ברשימה בתוך המדידה וחוזרים הגלים.

לצד דרום מתחילים הגלים, ועולים ורוגזים ורושמים, עולים ויורדים. יוצאת ל', הקשר שנעשה בכל הקשרים, מגדל בחומתו, מקפים דלתות ובריחים בתחום, והגלים חוזרים לצד צפון, לצד מזרח, ולצד דרום, ונשברו ושוכף הרגז. זהו שכתוב (ירמיה ה) אשר שמתי חול גבול לים. ח"ל עולים באויר מתערבים באותיות, והאותיות מתחילות עליהם להוציא בהם קולי קולות. ואלו הם תחום לתקון של סוד האמונה.

ומההיא נקדה אתפשטו כלהו אתון. לבתר אלין נקודין אסתימו בגו סתימו, ונטלי לון בכל מטלנין. מאין סוף נפקא בוצינא דקרדינותא, לאעטרא לכלא, לאנהגא לימא רבא דלא יפוק משעורא לבר. הדא הוא דכתיב (איוב לח יא) עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליף. פ"ה שיעורא דבוצינא פ' תמנין מטלנין, מגו שירותא דעגולא גו עומקא. כ' עגולא. עומקא דעאיל לגו בההוא עגולא ו' בדיוקנא דהאי כ"ו, ודא פ' עגולא ועומקא. רבועא גו חמשין מטלנין ה' רבועא גו משחתא ו' בדיוקנא דאעיל בעגולא ההוא דיוקנא ממש אעיל ברבועא. בוצינא דקרדינותא אתפשט בכל אנון קשרין וסימניהון חו"ל. ח' לעלא, ו' באמצע, ל' בכלהו פד אתפשטת בוצינא, כל חד וחד עביד תחומא לתברא גלוי דימא. (לסטר צפון) שראן גלין וסלקין רגזין, נפקא ח' קשרא ברזוי ובטש לון ורשים במשחתא ואהדרו גלין.

לסטר מזרח שראן גלין רגזין וסלקין ורעשין ונפקא רזא דקשרא ו' בכל אנון רשימין, ובטש לון רשים ברשימו גו משחתא ואהדרו גלין.

לסטר דרום שראן גלין וסלקין ורגזין ורעשין סלקין ונחתין. נפקא ל' קשרא דאתעביד בכלהו קשרין מגדלא בשורוי, מקפן בעברין ודשין ורשים בתחומא, וגלין אהדרו לסטר צפון לסטר מזרח לסטר דרום, ואתברו ואשתכח רגזא. הדא הוא דכתיב (ירמיה ה כב) אשר שמתי חול גבול לים. ח"ל סלקין באוירא אתערבו באתוון, ואתוון שראן עלון לנפקא בהון קלין דקליא, ואלין אנון תחומא לשכלולא דרזא דמהימנותא.